

Beleidsregels (Wet) Inburgering

Gemeente Roosendaal

2007

Inleiding

Wet inburgering (Wi)

Op 30 november 2006 is de Wet inburgering aangenomen door de Eerste Kamer. Op 1 januari 2007 is de wet in werking getreden. Gemeenten dienen in een verordening het beleid dat zij voeren bij het aanbieden van inburgeringvoorzieningen en de regels die zij hiervoor hanteren vast te stellen. Conform de wet stelt de Raad de verordening vast en het College regelt middels beleidsregels de uitvoering.

Het leidend beginsel van het nieuwe stelsel is *eigen verantwoordelijkheid gekoppeld aan faciliteiten*. Iedereen is zelf verantwoordelijk voor zijn of haar inburgering. Dit houdt onder andere in, dat de inburgeringsplichtige in beginsel zelf in de bekostiging van het inburgeringstraject voorziet. Daarbij heeft hij keuzevrijheid bij het bepalen van de wijze waarop hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen. Inburgeringsplichtigen kunnen zelf een cursus inkopen als mogelijke voorbereiding op het inburgeringsexamen. In de Wet inburgering zal pas aan de plicht zijn voldaan als het inburgeringsexamen is gehaald. In het nieuwe stelsel wordt zo een inspanningsverplichting vervangen door een *resultaatverplichting*. De inburgeringsplicht geldt voor nieuwkomers. Maar ook voor al eerder naar Nederland gekomen migranten met een taalachterstand (voor zover vreemdeling), voorziet de wet in een inburgeringsplicht. Inburgeringsplichtigen kunnen dus nieuwkomers zijn en oudkomers.

Voor het onderscheid tussen nieuw- en oudkomers is bepalend het moment waarop de nieuwe wet in werking treedt. Personen die na de inwerkingtreding van de nieuwe wet tot Nederland worden toegelaten (vreemdelingen) of ingezetene worden in de zin van de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens (GBA) zijn nieuwkomers. Vreemdelingen die onder de inburgeringsplicht vallen en die op het moment van inwerkingtreding van de nieuwe wet al rechtmatig in Nederland verblijven zijn oudkomers.

De Regeling vrijwillige inburgering niet G-31 2007

De Raad van State heeft 3 augustus 2006 in een advies over het wetsvoorstel Inburgering geoordeeld dat resultaatgerichte inburgeringsplicht uitsluitend aan onderdanen van derde landen kan worden opgelegd. Niet alle personen die

inburgeringsbehoefstig zijn, kunnen dus onder de Wet Inburgering worden gebracht. Ook voor deze personen bestaat een dringende maatschappelijke noodzaak en een breed politiek gedragen wens om de bestaande inburgeringsachterstand te verminderen.

Gemeenten kunnen op basis van deze regeling een inburgeringsvoorziening aanbieden aan personen van wie wel worden vastgesteld dat zij inburgeringsbehoefstig zijn en die niet onder de inburgeringsplicht van de Wet inburgering vallen. De regeling sluit qua doel en systematiek zoveel mogelijk aan bij de Wet inburgering en bouwen ten dele voort op de reeds bestaande Regeling inburgering allochtone vrouwen niet-G31.

Visiedocument inburgering

Inburgering & integratie

In het op 19 september 2006 vastgestelde visiedocument (Wet) inburgering in Bergen op Zoom en Roosendaal vanaf 2007, heeft het college aangegeven dat de inburgering van allochtonen een belangrijke bijdrage moet leveren aan het gemeentelijk integratiebeleid. Verder is het college van mening dat met de afronding van het inburgeringsproces, een belangrijke stap wordt gezet naar participatie in de samenleving en hiermee de (minimale) voorwaarden aanwezig zijn om de sociale cohesie in wijk en buurt te bevorderen. Met andere woorden, inburgering is voor het college een belangrijk instrument om de integratie van allochtonen te bevorderen.

Het is daarom dat het college ervoor gekozen heeft, zich niet te beperken tot de in de *Wet inburgering* aangegeven doelgroepen, maar ook gebruik te willen maken van de *Regeling vrijwillige inburgering niet G-31 2007*. Deze regeling biedt de gemeente de mogelijkheid om mensen die niet inburgeringsplichtig zijn, maar wel aan hun inburgering willen werken, de zogenaamde inburgeringsbehoefstigen, een inburgeringstraject aan te bieden.

Inburgering & maatschappelijke ondersteuning

Evenals de Wet inburgering speelt binnen de *Wet Maatschappelijke Ondersteuning de eigen verantwoordelijkheid van burgers* een grote rol. Omdat het college er belang aan hecht dat ook allochtonen participeren in de (lokale) samenleving, kiezen wij er voor om daar waar mogelijk een koppeling te maken tussen het inburgeringstraject en het vrijwilligerswerk.

Inburgering & werk en reïntegratie

Het college is tevens van mening dat inburgering een belangrijke relatie met de *Wet Werk en Bijstand (WWB)* heeft. Arbeidsdeelname is een belangrijk instrument om de integratie te bevorderen. Werken stimuleert immers de maatschappelijke participatie, omdat het onder andere in grote mate bijdraagt aan het bereiken van (economische) zelfstandigheid.

Aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling in het kader van de WWB hebben, met inachtneming van de gemeentelijke reïntegratieverordeningen, personen die algemene bijstand ontvangen, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet evenals niet uitkeringsgerechtigden. Het uitgangspunt is dat inburgering en reïntegratie elkaar versterken en aanvullen. Gemeenten kunnen een uitkeringsgerechtigde inburgeraar (met arbeidsverplichting) een aanbod doen waarin activiteiten gericht op reïntegratie en inburgering worden gecombineerd. Inburgeren gaat gemakkelijker als de taal wordt toegepast in de praktijk (bijvoorbeeld een werksituatie) en andersom is reïntegratie op de arbeidsmarkt

makkelijker wanneer je de taal beheerst. Het ligt daarom voor de hand dat de gemeente reïntegratie en inburgering aan elkaar koppelt. Uitgangspunt voor de gemeente Roosendaal blijft de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeraar voor zijn eigen inburgering. Voorwaarde daarbij is dat de reïntegratie en inburgeringsactiviteiten elkaar versterken. Dit kan alleen wanneer inburgering verplicht deel uitmaakt van de reïntegratie.

Beleidsregel 1: Inburgering in samenhang met aanpalend beleid

1. 1. Inburgering maakt onderdeel uit van de Lokale Integratieagenda:

Met de inburgering willen we de mogelijkheden van allochtonen om deel te nemen aan de (lokale) maatschappij en het gebruik van voorzieningen / netwerken vergroten. Dit effect willen we vooral bij bepaalde groepen allochtonen bereiken; hen extra stimuleren om in te burgeren door hen een inburgeringstraject aan te bieden .

1. 2. Inburgering en de WMO:

Zowel binnen de Wi als binnen de WMO speelt de eigen verantwoordelijkheid van burgers een grote rol. Omdat beiden wetten de gemeente opdragen een informatief en adviesfunctie in te richten, zal waar mogelijk aansluiting gezocht worden bij de WMO. Wijkgerichte informatievoorziening is hier een onderdeel van. We willen dat allochtonen participeren in de (lokale) samenleving en maken daarom een koppeling tussen een inburgeringstraject en (vrijwilligers)werk.

1. 3. Inburgering binnen de WWB:

We willen allochtonen stimuleren in het vinden van (vrijwilligers)werk en op die manier de zelfredzaamheid van deze groep vergroten evenals de sociale participatie. Om dit te bereiken zullen waar mogelijk inburgeringstrajecten gekoppeld worden aan reïntegratie-trajecten binnen de WWB. Werk boven uitkering geldt ook in combinatie met inburgering.

Verordening Wet inburgering

Op 29 maart 2007 heeft de gemeenteraad van Roosendaal de Verordening Wet inburgering Roosendaal 2007 vastgesteld. Hiermee zijn regels gesteld over:

1. Informatie en advies; de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen;
2. Faciliteren; het aanbieden van een inburgeringsvoorziening aan bijzondere groepen inburgeringsplichtigen;
3. Handhaven; de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgerings-voorziening is vastgesteld.

Tevens is met deze verordening het bedrag vastgesteld van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd en dat het college middels beleidsregels inburgering aan zal geven op welke wijze invulling gegeven gaat worden aan de Wet en aan deze verordening.

Beleidsregels Wet inburgering

De uitgangspunten zoals het college van B&W in het visiedocument heeft geformuleerd, de Wet inburgering zoals deze op 30 november 2006 door de Eerste Kamer is aangenomen en de Verordening Wet inburgering Roosendaal 2007 zoals door de raad

in maart 2007 heeft vastgesteld, vormen gezamenlijk de basis van deze beleidsregels cf. art. 4:81 e.v. Awb.

Met deze beleidsregels wil het college naast de prioritaire groepen inburgeringsplichtigen ook de inburgeringsbehoefigen een inburgeringsvoorziening aanbieden.

Inburgeringsbehoefigen zijn mensen die volgens de Wet inburgering niet inburgeringsplichtig zijn maar waarvan het in het kader van gemeentelijk integratiebeleid wel van belang is om in te burgeren.

De rechten en verplichtingen die van toepassing zijn op de uitvoering van de inburgeringvoorzieningen dienen vastgelegd te worden.

Daarnaast hebben deze beleidsregels betrekking op het handhaven van de privaatrechtelijke overeenkomst die met de inburgeringsbehoefigen wordt afgesloten.

Hoofdstuk 1. Doelgroepen

1.1. Doelgroep Wet inburgering

Vanuit de Wet inburgering dienen de volgende doelgroepen verplicht in te burgeren:

1. *Oudkomers*: Vreemdelingen in de leeftijd vanaf 16 jaar tot 65 jaar die vóór inwerkingtreden van de Wet inburgering in Nederland woonden, maar geen acht jaar in Nederland hebben gewoond tijdens de leerplichtige leeftijd en evenmin diploma's hebben waaruit blijkt dat zij beschikken over voldoende kennis van de Nederlandse taal en samenleving.
2. *Nieuwkomers*: Vreemdelingen in de leeftijd vanaf 16 jaar tot 65 jaar die:
 - Na inwerkingtreding van de Wet inburgering voor een niet tijdelijk doel tot Nederland worden toegelaten.
 - Op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Wet inburgering nieuwkomer waren in de zin van de Wet inburgering Nieuwkomers

Gemeenten dienen aan twee doelgroepen een inburgeringsvoorziening aan te bieden:

1. *Geestelijke bedienaren*: een persoon (oudkomer of nieuwkomer) die:
 - een geestelijk, godsdienstig of levensbeschouwelijk ambt bekleedt of
 - arbeid verricht als geestelijk voorganger of
 - een godsdienstleraar of zending is die ten behoeve van een kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard verricht;
2. *Asielmigranten*: houders met een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 of 33 van de Vreemdelingenwet 2000.

1.2. Doelgroep Regeling vrijwillige inburgering niet G-31 2007 (Regeling 2007)

Vanuit deze regeling zal de gemeente aan de volgende personen een inburgeringsvoorziening aanbieden:

1. (Genaturaliseerde) Nederlanders;

2. Bepaalde categorieën vreemdelingen, die rechtmatig in Nederland verblijven en onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland;
3. Bepaalde categorieën vreemdelingen van een staat waarvan onderdanen op grond van bepalingen van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties geen inburgeringsplicht als bedoeld in artikel 7 van de wet kan worden opgelegd.

Bovengenoemde groepen worden in deze beleidsregels ook wel "Inburgeringsbehoefigen" genoemd.

1.3. Doelgroep vanuit Lokaal beleid

Naast de door de wet verplichte doelgroepen kiest de gemeente er voor een aanbod te doen aan niet inburgeringsplichtige oudkomers waarbij voorrang wordt verleend aan de uitkeringsgerechtigden en oudkomers met een zorgtaak conform de Regeling 2007.

Beleidsregel 2: Prioritering doelgroepen

2.1. De gemeente hanteert bij het faciliteren van alle doelgroepen de navolgende prioriteit:

1. geestelijk bedienaren (krijgen een landelijk georganiseerd aanbod)
2. asielmigranten.
3. inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigden
4. inburgeringsplichtige oudkomers zonder inkomen en met zorgtaken
5. niet-inburgeringsplichtigen conform de Regeling 2007

2.2. De gemeente hanteert bij het faciliteren van uitkeringsgerechtigde inburgeraars de navolgende leeftijdsgroepen prioriteit:

1. 31-45 jarigen;
2. 16-30 jarigen;
3. 46-65 jarigen.

Hoofdstuk 2 Uitvoering gemeentelijke taken

2.1. Informatie en advies

Inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars moeten goed geïnformeerd zijn. Goede voorlichting en informatieverstrekking over de inhoud van de plicht, over aanbieders van cursussen, de financiële faciliteiten en de rol van de gemeenten is onontbeerlijk.

Gemeenten zijn belast met de informerende en voorlichtende taken. Zij hebben de ruimte om deze rol naar eigen inzicht, passend bij hun omstandigheden, in te vullen. De gemeente hecht veel waarde aan een brede deelname van allochtonen aan de inburgeringstrajecten en daarom kiest zij voor een brede aanpak op het gebied van de informatievoorziening:

1. Inrichten van een informatiepunt inburgering waar alle (potentiële) inburgeringsplichtigen terecht kunnen voor informatie en advies. De belangrijkste taken van dit informatiepunt zijn:
 - voorlichting geven aan inburgeringsplichtigen ten aanzien van hun rechten en plichten. Zorg dragen voor het eerste intakegesprek met opgeroepen; inburgeringsplichtigen en op basis van deze intake een beschikking afgeven.
 - vragen beantwoorden die samenhangen met de inburgeringsplicht (zoals de eisen van het inburgeringsexamen);
 - informatie verstrekken over lokale of regionale aanbieders.
2. Gebruik maken van de landelijke voorlichtingscampagne (posters, foldermateriaal en een speciale website);
3. Ontwikkelen en verspreiden van een lokale informatiefolder onder organisaties en instellingen waar veel allochtonen komen;
4. In wijken / dorpen waar meer dan 10% van de inwoners een niet-westerse etniciteit heeft worden in de 2e helft van 2007 voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd;
5. Onderzoeken in hoeverre de uitvoering van de informatietaken van de WI en van WMO integraal uitgevoerd kunnen worden.

Beleidsregel 3: informatie en advies

De gemeente hecht veel waarde aan een brede deelname van allochtonen aan de inburgeringstrajecten en daarom kiest zij voor een brede aanpak inzake de informatievoorziening:

1. inzet van de landelijke voorlichtingscampagne
2. inzet lokale informatiemiddelen als folder en voorlichtingsbijeenkomsten
3. onderzoek naar integrale uitvoering informatietaak WI en WMO
4. inrichten informatiepunt

2.2. Aanbieden van inburgeringvoorzieningen (faciliteren)

Een inburgeringsvoorziening bereidt een inburgeraar voor op het inburgeringsexamen . Een inburgeringsvoorziening bestaat uit een inburgeringscursus en het eenmaal afleggen van het examen.

De gemeente Roosendaal verplicht de aanbieder van de inburgeringsvoorziening tevens zo nodig een herexamen en de hiertoe benodigde begeleiding, binnen de afgesproken trajectprijs aan te bieden.

Gemeenten zijn wettelijk verplicht een aanbod te doen aan houders van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde en onbepaalde tijd en aan geestelijke bedienaren. Voor deze groepen heeft het rijk de voorlopige vergoeding 2007 vastgesteld op € 5.950,- per traject.

Voor inburgeraars die tevens een reïntegratie traject doorlopen, is de voorlopige vergoeding vastgesteld op € 4.005,-. In de facilitering van de asielmigranten dient ook het onderdeel maatschappelijke begeleiding te worden opgenomen.

Als de inburgeraar het aanbod aanvaardt, stelt de gemeente de inburgeringsvoorziening bij beschikking vast (zie handhaving). Indien het aanbod wordt geweigerd, zal de inburgeraar zich zelf op het inburgeringsexamen moeten voorbereiden.

2.2.1. Aanbod prioritaire doelgroepen:

Omdat besloten is de inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefte uniform te behandelen zullen de prioritaire doelgroepen: uitkeringsgerechtigden en oudkomers zonder inkomen met zorgtaken, eenzelfde aanbod krijgen als de asielmigranten. Voor deze groepen wordt eenzelfde bedrag per traject beschikbaar gesteld.

2.2.2. Maatschappelijke begeleiding asielmigranten

Voor houders van een verblijfsvergunning als bedoeld in art. 28 of 33 van de Vreemdelingenwet 2000, maakt maatschappelijke begeleiding onderdeel uit van de inburgeringsvoorziening die wordt aangeboden. Er zijn geen wettelijke regels over de vorm, de inhoud en intensiteit van de maatschappelijke begeleiding.

Voor de uitvoering van de maatschappelijke begeleiding gelden de volgende uitgangspunten:

1. *Integraal*: centraal bij alle programmaonderdelen van het inburgeringstraject is het doelperspectief wat bepaald is middels het verplichte inburgeringsonderzoek. Dit inburgeringsonderzoek bestaat uit een intake gedeelte dat wordt afgenomen door de afdeling SZ en uit een taaltoets, welke wordt ingekocht bij een hiertoe gecertificeerde onderwijsinstelling. Dit resulteert in een inburgeringstraject met verschillende trajectonderdelen. Asielmigranten kunnen gebruik maken van het onderdeel maatschappelijke begeleiding. De verschillende trajectonderdelen dienen integraal in onderlinge afstemming te worden aangeboden.
2. *Vraaggericht (maatwerk)*: maatschappelijke begeleiding kan diverse onderdelen omvatten en dient te worden afgestemd op de behoefte van de asielmigrant. Deze behoefte wordt in grote lijnen in eerste instantie vastgesteld middels het inburgeringsonderzoek. Door middel van een checklist kan door de uitvoeringsorganisatie worden vastgesteld welke concrete behoefte de asielmigrant heeft.
3. *Ketenbenadering*: bij de uitvoering van het inburgeringsprogramma voor nieuwkomers is afstemming en uitwisseling tussen de verschillende organisaties van belang om de verschillende programmaonderdelen effectief op elkaar aan te laten sluiten. Bij de uitvoering van de maatschappelijke begeleiding hierbinnen zal tevens aansluiting gezocht dienen te worden bij en afstemming met de organisaties die de sociale redzaamheid van de nieuwkomer (kunnen) bevorderen.
4. *Prestatiegericht / resultaatgericht*: het inburgeringsonderzoek is richtinggevend voor het bepalen van de individuele doelstelling maatschappelijke begeleiding, als integraal onderdeel van het inburgeringstraject. Aan de hand van concreet geformuleerde producten door de uitvoerder van de maatschappelijke begeleiding zullen afspraken voor de uitvoering worden gemaakt welke aansluiten bij de afspraken welke zijn gemaakt met de uitvoerder van de inburgeringstrajecten.
5. *Eigen verantwoordelijkheid van de inburgeraar*: de asielmigrant is zelf verantwoordelijk voor zijn toekomst en dus ook voor zijn inburgering. De afspraken over wederzijdse rechten legt de gemeente vast in een beschikking. De asielmigrant is niet verplicht gebruik te maken van het trajectonderdeel maatschappelijke begeleiding, maar dient dit echter wel vooraf aan te geven. Indien de asielmigrant aangeeft gebruik te maken van de maatschappelijke begeleiding dan zal deze verplicht zijn gebruik hiervan te maken.

Minimaal dienen de volgende producten te worden beschreven:

1. informatie&advies (over de gemeente Roosendaal)
2. Introduceren (in de gemeente Roosendaal)
3. doorverwijzen (naar voorzieningen en instellingen in de gemeente Roosendaal)
4. praktische ondersteuning (bij de eerste fase van verblijf in gemeente Roosendaal)

Deze producten dienen in activiteiten te worden vertaald die zowel individueel als groepsgewijs kunnen worden aangeboden.

2.2.3. *Eigen bijdrage*

De inburgeringsplichtige die een inburgeringsvoorziening aanvaardt, moet een eigen bijdrage betalen van € 270,=. Zij die dit aanbod weigeren kunnen een leenfaciliteit bij de IB-groep aanvragen om hun cursus in te kopen en het examengeld te betalen. Bij behalen van het examen binnen de gestelde termijnen kan de inburgeraar een kosten gerelateerde - of forfaitaire vergoeding aanvragen (zie vergoedingen inburgeringsplichtigen). Voor deze eigen bijdrage kunnen geen aanspraken worden gemaakt op de bijzondere bijstand, daarom zal de inburgeraar de mogelijkheid krijgen de eigen bijdrage in ten hoogste 6 maandelijkse termijnen te betalen.

2.2.4. *Vergoedingen inburgeringsplichtigen*

Als het examen door een inburgeringsplichtige met goed gevolg is afgelegd, is het mogelijk een forfaitaire – of een kostengerelateerde dan wel een extra forfaitaire vergoeding te ontvangen:

1. *Forfaitaire vergoeding*. Deze vergoeding is een vast bedrag van € 650,- en wordt automatisch binnen acht weken na het behalen van het inburgeringsexamen of het staatsexamen NT2 door de IB-Groep verstrekt aan de gewezen inburgeringsplichtige die geen aanbod van de gemeente heeft gekregen;
2. *Kostengerelateerde vergoeding*. Deze vergoeding is gerelateerd aan de gemaakte kosten. Dit zijn de kosten die gemaakt zijn voor het volgen van een cursus bij een instelling met keurmerk die voorbereidt op het inburgeringsexamen of het Staatsexamen NT2 Programma I of Programma II en eenmalig de kosten van het inburgeringsexamen (niet van het staatsexamen). De kostengerelateerde vergoeding kan alleen worden verkregen als de cursus is ingekocht bij een cursusinstelling met een keurmerk of certificaat. Alleen kosten die gerelateerd zijn aan het halen van het inburgeringsexamen worden voor 70% vergoed tot een maximum van € 3.000,-. (Andere kosten, zoals kinderopvang en reiskosten worden niet vergoed). Als de inburgeringsplichtige geen cursus heeft gevolgd bij een instelling met een keurmerk kan hij in plaats van de kostengerelateerde vergoeding in aanmerking komen voor de forfaitaire vergoeding;
3. *Extra forfaitaire vergoeding*. De extra forfaitaire vergoeding is uitsluitend bedoeld voor oudkomers die bij het schriftelijk inburgeringsexamen op alle onderdelen A2-niveau behalen binnen drie jaar nadat de gemeente heeft besloten hen te handhaven. De extra forfaitaire vergoeding is zowel bedoeld voor oudkomers die een aanbod van de gemeente gehad hebben als voor oudkomers die de voorbereidingen zelf ter hand genomen hebben. De extra forfaitaire vergoeding is niet bedoeld voor nieuwkomers, of voor oudkomers die het examen op een hoger niveau dan A2 halen. De extra forfaitaire vergoeding bedraagt € 270,-.

De hierboven genoemde vergoedingen worden door de IB-Groep verstrekt. De extra forfaitaire vergoeding wordt verstrekt bovenop de eventuele ontvangen kostengerelateerde of forfaitaire vergoeding.

2.2.5. Vergoeding inburgeringsbehoefigen.

De inburgeringsbehoefige die van de gemeente een voorziening krijgt aangeboden maakt geen kosten voor het volgen van een inburgeringstraject. Daarom bestaat er voor hen geen vergoeding bij het behalen van het examen.

2.2.6. Wat voor inburgeringsvoorziening worden aangeboden

Het gemeentelijk aanbod is te onderscheiden in een aantal specifieke trajecten:

1. Een OGO-traject. Dit duaal traject is bestemd voor de groep oudkomers zonder inkomen uit betaalde arbeid of uitkering en is voornamelijk bedoeld voor allochtone vrouwen in een achterstandssituatie. De onderwerpen die tijdens dit traject aan de orde komen zijn Onderwijs, Gezondheidszorg en Opvoedingsondersteuning (OGO).
2. Een Samenloop traject. Bij deze samenlooptrajecten geldt nadrukkelijk dat voor de inburgeraar met een uitkering van de gemeente de reïntegratie richting werk voorrang heeft boven de inburgeringsactiviteiten. Deze duale trajecten zijn bestemd voor zowel de groep uitkeringsgerechtigde inburgeraars met - als zonder arbeidsverplichting. M.b.t. de groep met een arbeidsverplichting kan worden gesteld dat de inburgeraar maximaal wordt belast met zijn reïntegratietraject. De inburgeringsactiviteiten moeten plaatsvinden naast de reïntegratieactiviteiten. De gemeente ziet de reïntegratieactiviteiten als tijdelijk met als uiteindelijk doel het kunnen voorzien in eigen levensonderhoud, het inburgeringstraject heeft als uiteindelijk doel het behalen van het inburgeringsexamen. Deze doelen mogen elkaar alleen maar versterken en elkaar niet uitsluiten.
Voor de groep inburgeraars zonder arbeidsverplichting heeft de gemeente het doel: de bevordering van hun maatschappelijke participatie. Hiervoor zijn nog geen expliciete activiteiten ontwikkeld. De inburgeringsactiviteiten zouden hiervoor kunnen worden gebruikt. Wel moet het doel van de inburgeringsactiviteiten zijn het behalen van het inburgeringsexamen.
3. Overige trajecten. Binnen deze groep worden de inburgeraars ondergebracht die moeten beschikken over een flexibel individueel maattraject. Omdat ze beschikken over een bijzondere daginvulling, bijzondere reïntegratiedoelstelling en /of inburgeringsdoelstelling. Voor deze groep kunnen individuele trajecten ingekocht worden in samenspraak met de inburgeraar en de klantmanager.

Voor alle drie de trajecten is eenmalig kosteloos deelnemen aan het inburgeringsexamen onderdeel van de aangeboden inburgeringsvoorziening. Indien de inburgeraar niet slaagt voor dit examen, kan deze kosteloos deelnemen aan het herexamen.

Het examen bestaat uit een centraal examen en een praktijk examen, waarin getoetst wordt:

- Het beheersen van de Nederlandse taal op het voor betrokken deelnemer door de Wi vereiste niveau A2 conform het Europees raamwerk voor Moderne Vreemde Talen op de onderdelen spreekvaardigheid, luistervaardigheid en gespreksvaardigheid.

- Het beheersen van de Nederlandse taal op het voor betrokken deelnemer door de WI vereiste niveau van het Europees raamwerk voor Moderne Vreemde Talen voor schrijfvaardigheid en leesvaardigheid. Voor nieuwkomers die zich vrijwillig in beginsel permanent in Nederland willen vestigen, is de norm van het inburgeringsexamen op het niveau A2. Voor oudkomers wordt minimaal niveau A1 gevraagd.
- Kennis van de Nederlandse samenleving op de domeinen:
 - a. Werk en inkomen
 - b. Omgangsvormen, normen en waarden
 - c. Wonen
 - d. Gezondheid en gezondheidszorg
 - e. Geschiedenis en geografie
 - f. Instanties
 - g. Staatsinrichting en rechtsstaat
 - h. Onderwijs en opvoeding

2.2.7. Kinderopvang

Voor het regelen van kinderopvang ligt de verantwoordelijkheid bij de inburgeraar. De inburgeraar is zelf verantwoordelijk voor het vinden, regelen en betalen van opvang voor hun kinderen.

De aanbieder van de inburgeringstrajecten speelt bij dit proces voor de aanvraag van kinderopvang en indien noodzakelijk ook bij de aanvraag voor een financiële tegemoetkoming kinderopvang een coördinerende en ondersteunende rol.

Beleidsregel 4: aanbieden van een inburgeringsvoorziening

- 4.1 De aanbieder van de inburgeringsvoorziening zal middels een overeenkomst worden verplicht de inburgeraar middels een inburgeringscursus voor te bereiden op het inburgeringsexamen. Dit examen dient minimaal 1 maal, maar in geval van niet slagen voor dit examen, 2 maal te worden aangeboden.
- 4.2 De eigen bijdrage zal in ten hoogste 6 termijnen door de inburgeraar te worden betaald;
- 4.3 Maatschappelijke begeleiding van asielmigranten zal niet als onderdeel van de inburgeringsvoorziening worden aanbesteed, maar separaat worden ingekocht;
- 4.4 Daar inburgeringsbehoefte geen recht hebben op een vergoeding zal aan hen de eigen bijdrage van €270,- niet gevraagd worden. Dit wordt gefinancierd uit de bijzondere bijstand mist hierbij voldaan wordt aan de criteria van de WWB.
- 4.5 In termen van aanbod heeft de gemeente uit oogpunt van uniformiteit er voor gekozen, de inburgeringsbehoefte een zelfde voorziening aan te bieden als de inburgeringsplichtigen.
- 4.6 De gemeente draagt de aanbieder van de inburgeringstrajecten op, de inburgeraar bij het zoeken van oplossingen voor de kinderopvang te ondersteunen.

2.3 Handhaving: Bestuurlijke boete en maatregelen

2.3.1. Handhaving Wet inburgering

Met het introduceren van de algemene inburgeringsplicht voor vreemdelingen wordt verwacht dat zij in hun eigen inburgering investeren. Diverse maatregelen, uiteenlopend van een leningsfaciliteit, informatievoorziening, vergoedingen, heldere exameneisen, aanbod voor bijzondere groepen, zijn getroffen om de inburgeringsplichtigen te stimuleren en te ondersteunen.

Voor inburgeringsplichtige vreemdelingen (asiel- en reguliere migranten) wordt de naleving van de inburgeringsplicht bovendien ondersteund door in de Vreemdelingenwet 2000 verblijfsrechtelijke consequenties te verbinden aan het niet slagen voor het inburgeringsexamen. Het slagen voor dit examen wordt als voorwaarde voor het krijgen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd of een zelfstandige verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf gesteld.

Ondanks alle bovengenoemde maatregelen zullen er inburgeringsplichtigen zijn voor wie inburgering geen vanzelfsprekendheid is. Het nakomen van de inburgeringsplicht moet bij hen zo nodig met sancties door de overheid kunnen worden afgedwongen.

De handhaving van de inburgeringsplicht is opgedragen aan gemeenten. De inburgeringsplicht zoals in de Wet inburgering is neergelegd kan alleen worden opgelegd aan vreemdelingen (asielgerechtigden en geestelijke bedienaren), en niet aan personen met een inburgeringsachterstand die de Nederlandse nationaliteit hebben of aan onderdanen van de Europese Unie en de Europese Economische Ruimte. De voornaamste sanctie is, dat de gemeente een bestuurlijke boete van maximaal 500 euro kan opleggen als iemand niet binnen de voorgeschreven termijnen (drie en een half jaar of vijf jaar) aan de inburgeringsplicht voldoet.

2.3.2. Handhaving Regeling 2007

De regelgeving voor vrijwillige inburgering (Regeling 2007) sluit qua doel en systematiek nauw aan bij de Wet inburgering. Het significante verschil is, dat de Wet inburgering een inburgeringsplicht kent en de Regeling 2007 niet. De inburgeringsbehoefte aan wie de gemeente een aanbod wil doen is na ondertekening van een overeenkomst wél verplicht medewerking te verlenen aan de uitvoering van de inburgeringsvoorziening.

2.3.3. Wie gaan we handhaven?

1. Alle doelgroepen die onder de Wet inburgering vallen;
2. De niet-inburgeringsplichtige oudkomer die conform de Regeling 2007 van de gemeente een aanbod krijgt.

In de wet zijn termijnen opgenomen waarbinnen het examen moet zijn behaald:

- Voor personen die op basis van de vreemdelingenwet 2000 het basisexamen inburgering in het land van herkomst hebben behaald, geldt een termijn van 3.5 jaar. Van hen wordt immers verondersteld dat zij reeds over basiskennis van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving beschikken.
- Voor de nieuwkomers die geen basisexamen inburgering in het buitenland hebben gehaald (zoals asielgerechtigden) geldt een termijn van 5 jaar.
- Voor oudkomers in een gefaseerde handhaving. Voor hen geldt een termijn van 5 jaar.

De termijnen van nieuwkomers beginnen te lopen vanaf het moment dat zij zich in de gemeente vestigen (GBA).

De termijn voor oudkomers begint pas te lopen nadat de gemeente hen actief aanspreekt op hun inburgeringsplicht en een handhavingsbeschikking afgeeft. Voor inburgeringsbehoefigen geldt het moment dat de privaatrechtelijke overeenkomst met hen wordt aangegaan.

De gemeente verplicht de aanbieders van inburgeringstrajecten om ruimschoots binnen de gestelde wettelijke termijnen de inburgeraar voor te bereiden op het inburgeringsexamen en de inburgeraar zo nodig te begeleiden naar een herexamen.

2.3.4. Hoe gaan we handhaven?

Artikel 5.3, tweede lid van het besluit inburgering regelt dat het college binnen 8 weken na afloop van het inburgeringonderzoek (de intake) ten aanzien van de inburgeringsplichtige voor zover van toepassing een aanbodbeschikking of een handhavingsbeschikking afgeeft. Het college kiest uit oogpunt van uniformiteit er tevens voor om met betrekking tot de inburgeringsbehoefigen dezelfde termijnen en stappen te hanteren.

Beleidsregel 5: handhaving

5.1. De gemeente kiest er voor om, uit oogpunt van uniformiteit, bij de handhaving van inburgeringsbehoefigen, dezelfde termijnen en stappen te hanteren als die bij het handhaven van de inburgeringsplichtigen.

5.2. De gemeente legt in de overeenkomst met de aanbieder van de inburgeringstrajecten vast, dat de inburgeraar binnen twee jaar na acceptatie van zijn inburgeringstrajectplan de mogelijkheid wordt geboden examen te kunnen doen.

2.3.4.a. Bestuurlijke boete inburgeringsplichtigen

Gemeenten kunnen een bestuurlijke boete opleggen indien inburgeringsplichtigen zich niet aan hun plicht houden. Dit kan alleen als er sprake is van verwijtbaarheid. Uiteraard zijn de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (o.a. horen en zwijgrecht) hierop van toepassing. De artikelen 10 en 11 van de Verordening Wet inburgering Roosendaal gaan over de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen. In de verordening Wet inburgering wordt het kader geschetst voor het college om de hoogte van de bestuurlijke boetes vast te stellen in individuele gevallen. De beleidslijn gaat over welke boete wordt opgelegd bij welke overtreding en met welk bedrag de betrokken inburgeringsplichtige wordt beboet. Bij het vaststellen van de overtreding en van de hoogte van de bestuurlijke boete zal de gemeente telkens een individuele afweging moeten maken. Daarbij zal in eerste instantie de wet en vervolgens de gemeentelijke verordening geraadpleegd moeten worden. In geval dat een inburgeraar een uitkering heeft in het kader van de WWB, zal de "Afstemmings -en handhavingsverordening Wet werk en bijstand 2004" leidend zijn, zodat de inburgeraar niet twee keer voor dezelfde overtreding zal worden beboet.

De bestuurlijke boete wordt aan de inburgeraar opgelegd indien deze niet aan de inburgeringsplichtingen voldoet:

Omschrijving van overtreding	Boete bij eerste keer	Boete bij herhaling van overtreding
Niet of onvoldoende meewerken aan onderzoek	Maximaal € 250,-	Maximaal € 250,-, indien herhaling van overtreding binnen 12 maanden na de vorige overtreding
Niet of onvoldoende meewerken aan uitvoering van de voorziening	Maximaal € 500,=	Maximaal € 500, indien herhaling van overtreding binnen 12 maanden na de vorige overtreding
Niet behalen van het examen binnen de van de wet bedoelde termijn of binnen de door het college op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de wet verlengde termijn	Maximaal € 1000,=	Maximaal € 1000, indien bij herhaling de termijn (max. 2 jaar) die de wet in artikel 32 en 33 heeft vastgesteld niet is behaald

2.3.4.b. Dwanginvordering

Indien een overtreder niet binnen de gestelde termijnen zijn boete betaalt, laat het college een schriftelijke aanmaning volgen. De overtreder wordt verzocht om op korte termijn alsnog te betalen. Tevens wordt hij gewaarschuwd voor mogelijke invorderingsmaatregelen. Het college geeft hem nog twee weken om te betalen. Het college kan zichzelf - zonder tussenkomst van de rechter - een executoriale titel verschaffen. Er zal direct tot invordering overgegaan worden. Een dwangbevel zal - conform het wetboek Burgerlijke Rechtsvordering ten uitvoering worden gelegd. De Wet inburgering stelt op het dwangbevel het recht op verzet open.

2.3.4.c. Verrekening

Het college van B&W en UWV zullen de bestuurlijke boete verrekenen met de bijstandsuitkering op grond van de WWB of met een uitkering op grond van een sociale zekerheidswet of -regeling.

Hiervoor is geen executoriale titel noodzakelijk. UWV zal de geïnde bedragen moeten afdragen aan het college.

Het college is uiteraard niet bevoegd om beslag te leggen als de beslagvrije voet daarmee zou worden belast.

2.3.5. Ontheffing van Inburgeringsplicht

De inburgeringsplichtige kan op basis van uitsluitingscriteria of ontheffing ontheven worden van deze plicht. In beginsel vindt de ontheffing plaats op verzoek van de inburgeringsplichtige, maar het college kan in bijzondere gevallen overgaan tot ambtshalve gehele of gedeeltelijke ontheffing. De wet biedt hiervoor voldoende mogelijkheden zodat hierop geen eigen beleid behoeft te worden geformuleerd. Dit kan bijvoorbeeld als een inburgeringsplichtige reeds meerdere malen een verlenging heeft

gekregen van de termijn waarbinnen aan de inburgeringsplicht moet zijn voldaan en hij er ondanks allerlei inspanningen niet in is geslaagd het inburgeringsexamen te halen.

2.3.6. Maatregel inburgeringsbehoefigen conform Regeling 2007

De inburgeringsbehoefige valt niet onder de doelgroep van de Wet inburgering. Omdat de gemeente, gelet op haar integratiebeleid, het wel van belang vindt bepaalde groepen te faciliteren, zal er bij het aanbieden van een inburgeringsvoorziening een inburgeringsovereenkomst met de inburgeraar worden afgesloten. In deze privaatrechtelijke overeenkomst worden rechten en plichten van de deelnemer opgenomen.

Dit is van belang omdat de bestuurlijke boetes zoals in de wet zijn omschreven alléén van toepassing zijn op de inburgeringsplichtigen.

In deze overeenkomst worden de volgende zaken opgenomen, te weten:

- De begintoets; De gemeente zal met behulp van een begintoets het beginniveau van de beheersing van de Nederlandse taal en de eerder verworven competenties vaststellen;
- Het inburgeringsprogramma; Het aangeboden inburgeringprogramma wordt nader uitgewerkt in het trajectplan;
- De verplichtingen van de inburgeraar. Deze verplichting houdt in: het volgen van het aangeboden programma en het niet tussentijds kunnen opzeggen. Alleen in het geval van dringende redenen. Zo zal er bij redenen van lichamelijk of psychische aard altijd een doktersverklaring overlegd moeten worden. De gemeente wijst hiervoor een onafhankelijke arts aan;
- Duur en opzegbaarheid van de overeenkomst;
- Ondertekening van de overeenkomst;
- De informatieoverdracht van de instelling die het traject aanbiedt aan de gemeente.

Bij verwijtbaar niet meewerken, kan de gemeente tot het opleggen van een maatregel overgaan. Dit is conform de bestuurlijke boete inburgeringsplichtigen.

Daarom is tevens in de overeenkomst opgenomen:

- Gevolgen van niet-nakomen door de inburgeraar. Indien de deelnemer zijn verplichting niet nakomt en er sprake is van verwijtbare redenen, zal de inburgeraar in de gelegenheid worden gesteld het verwijtbaar niet meewerken, te herstellen. Indien de inburgeraar in gebreke blijft zal de overeenkomst met onmiddellijke ingang worden opgezegd en zullen de gemaakte kosten van het traject voor rekening komen van de deelnemer;
- Verder zal aangegeven worden dat geschillen ter beslechting worden voorgelegd aan de bevoegde rechter in het arrondissement Breda.

Beleidsregel 6.

In de privaatrechtelijke overeenkomst met de inburgeringsbehoefige worden specifieke handhavingsmaatregelen opgenomen.

Overzicht beleidsregels inburgering

<p>Beleidsregel 1: Inburgering in samenhang met aanpalend beleid</p> <p><i>1.1 Inburgering maakt onderdeel uit van de Lokale Integratieagenda:</i> Met de inburgering willen we de mogelijkheden van allochtonen om deel te nemen aan de (lokale) maatschappij en het gebruik van voorzieningen / netwerken vergroten. Dit effect willen we vooral bij bepaalde groepen allochtonen bereiken; hen extra stimuleren om in te burgeren door hen een inburgeringstraject aan te bieden .</p> <p><i>1.2. Inburgering en de WMO:</i> Zowel binnen de Wi als binnen de WMO speelt de eigen verantwoordelijkheid van burgers een grote rol. Omdat beiden Met betrekking tot de informatie- en adviesfunctie van de gemeente binnen de Wet inburgering zal waar mogelijk aansluiting gezocht worden bij de WMO. Wijkgerichte informatievoorziening is hier een onderdeel van. We willen dat allochtonen participeren in de (lokale) samenleving en maken daarom een koppeling tussen een inburgeringstraject en (vrijwilligers)werk.</p> <p><i>1.3. Inburgering binnen de WWB:</i> We willen allochtonen stimuleren in het vinden van (vrijwilligers)werk en op die manier de zelfredzaamheid van deze groep vergroten evenals de sociale participatie. Om dit te bereiken zullen waar mogelijk inburgeringstrajecten gekoppeld worden aan reïntegratietrajecten binnen de WWB. Werk boven uitkering geldt ook in combinatie met inburgering.</p>
<p>Beleidsregel 2: Prioritering doelgroepen</p> <p><i>2.1. De gemeente hanteert bij het faciliteren van alle doelgroepen de navolgende prioriteit:</i></p> <ol style="list-style-type: none">1. geestelijk bedienaren (krijgen een landelijk georganiseerd aanbod)2. asielmigranten.3. inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigden4. inburgeringsplichtige oudkomers zonder inkomen en met zorgtaken5. niet-inburgeringsplichtigen conform de Regeling 2007 <p><i>2.2. De gemeente hanteert bij het faciliteren van uitkeringsgerechtigde inburgereers de navolgende leeftijdsgroepen prioriteit:</i></p> <ol style="list-style-type: none">1. 31-45 jarigen2. 16-30 jarigen;3. 46-65 jarigen.
<p>Beleidsregel 3: informatie en advies</p> <p>De gemeente hecht veel waarde aan een brede deelname van allochtonen aan de inburgeringstrajecten en daarom kiest zij voor een brede aanpak inzake de informatievoorziening:</p> <ol style="list-style-type: none">1. inzet van de landelijke voorlichtingscampagne2. inzet lokale informatiemiddelen als folder en voorlichtingsbijeenkomsten3. onderzoek naar integrale uitvoering informatietaak WI en WMO4. inrichten informatiepunt
<p>Beleidsregel 4: aanbieden van een inburgeringsvoorziening</p> <p>4.1. De aanbieder van de inburgeringsvoorziening zal middels een overeenkomst worden verplicht de inburgeraar middels een inburgeringscursus voor te bereiden op het inburgeringsexamen. Dit examen dient minimaal 1 maal, maar in geval van niet slagen voor dit examen, 2 maal te worden aangeboden.</p> <p>4.2. De eigen bijdrage zal in ten hoogste 6 termijnen door de inburgeraar te worden betaald;</p> <p>4.3. Maatschappelijke begeleiding van asielmigranten zal niet als onderdeel van de inburgeringsvoorziening worden aanbesteed, maar separaat worden ingekocht;</p> <p>4.4. In termen van aanbod heeft de gemeente uit oogpunt van uniformiteit er voor gekozen, de inburgeringsbehoefte een zelfde voorziening aan te bieden als de inburgeringsplichtigen.</p> <p>4.5. De gemeente draagt de aanbieder van de inburgeringstrajecten op, de inburgeraar bij het zoeken van oplossingen voor de kinderopvang te ondersteunen.</p>
<p>Beleidsregel 5: handhaving</p> <p>5.1. De gemeente kiest er voor om, uit oogpunt van uniformiteit, bij de handhaving van inburgeringsbehoefte, dezelfde termijnen en stappen te hanteren als die bij het handhaven van de inburgeringsplichtigen.</p> <p>5.2. De gemeente legt in de overeenkomst met de aanbieder van de inburgeringstrajecten vast, dat de inburgeraar binnen twee jaar na acceptatie van zijn inburgeringstrajectplan de mogelijkheid wordt geboden examen te kunnen doen.</p>

Beleidsregel 6.

In de privaatrechtelijke overeenkomst met de inburgeringsbehoefte worden specifieke handhavingsmaatregelen opgenomen.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roosendaal van 14 augustus 2007

De secretaris,

De burgemeester,